

Heilige Titus Brandsma

Titus (gedoopt **Anno Sjoerd**) **Brandsma** o.carm.,
23 februari 1881 – 1942

Feestdag 27 juli

Patroonheilige van het Titus Brandsma Huis te Deventer-Colmschate
(voorheen locatie Titus Brandsma)

Anno Brandsma werd op 23 februari 1881 geboren in de buurt van de Friese stad Bolsward. In 1898 trad hij in bij de Karmelieten en kreeg de kloosternaam Titus. Zijn priesterwijding volgde in 1905. Zijn studies deed hij te Rome. Aanvankelijk werd hij docent filosofie aan de Karmelietenopleiding in Oss en in 1923 hoogleraar wijsbegeerte en [mystiek](#) aan de Katholieke Universiteit van Nijmegen. Hier richtte hij het Instituut voor Nederlandse [mystiek](#) op en vertaalde met anderen de werken van de heilige Theresia van Ávila in vier delen.

Wegens zijn verzet tegen de Duitsers werd hij gearresteerd: hij had NSB-propaganda in de katholieke media verboden. Via de strafgevangenis in Scheveningen en kamp Amersfoort kwam hij uiteindelijk in het gevreesde concentratiekamp Dachau terecht. Daar stierf hij de dood van een heilige.

Hij werd als [martelaar](#) zalig verklaard in 1985.

Gebed in de gevangenis

van de Zalige Titus Brandsma

O Jezus, als ik U aanschouw,
Dan leeft weer, dat ik van U hou
En dat ook uw hart mij bemint
Nog wel als uw bijzond'ren vriend.

Al vraagt U mij meer lijdensmoed,
och, alle lijden is mij goed,
omdat ik daardoor U gelijk
en dit de weg is naar uw Rijk.

Ik ben gelukkig in mijn leed
omdat ik het geen leed meer weet
maar het alleruitverkorenst lot
dat mij vereent met U, o God.

O, laat mij hier maar stil alleen,
het kil en koud zijn om mij heen,
en laat geen mensen bij mij toe:
't alleen zijn word ik hier niet moe.

Want Gij, o Jezus, zijt bij mij,
Ik was U nimmer zo nabij.
Blijf bij mij, bij mij, Jesu zoet:
Uw bijzijn maakt mij alles goed.

Titus Brandsma

t. : Pater Penning de Vries sj
m. : H.L. Hassler 1601

Beschermer van de joden
die werden uitgemoord,
blijft hij bij Gods geboden:
'God heef het laatste woord'.
Dit heeft hij neergeschreven:
'God loont zijn trouwe knecht';
zo is hij trouw gebleven
als pleiter voor hun recht.

Maar zonder mee te heulen
wanneer men hem insluit,
bidt hij ook voor de beulen
en spreekt slechts zegen uit:
dat beide volken spoedig
erkennen wat God wenst,
en dat de Heer lankmoedig
het oorlogsleed begrenst.

Beschermer van de christen
door heidenen belaagd:
hun leugens en hun listen
zijn door hem aangeklaagd.
In 't kamp heeft hij geleden
dat vele priesters telt,
ruim zestienhonderd leden
er onder bruut geweld.

Alwat hij had te bieden,
bood hij vrijgevig aan.
Hij bad: Uw wil geschiede;
niet mijn wil zij gedaan.
Hij heeft 't geluk gevonden:
gevangen, bleef hij vrij,
met Jezus' lot verbonden,
Hem totterdood nabij.